

[Tholstrup.]

i bil, men den danske arbejder skal altså ikke have lov til at køre bil som den russiske!

From: Jeg skal springe over en hel del af de postuler, som det ærede medlem hr. Tholstrup kom med, og nøjes med at udtale min tilfredshed med og anerkendelse af, at det ærede medlem overhovedet ikke i sin argumentation har anvendt ordet grundskyld.

Da det ærede medlem stillede et konkret spørgsmål til mit parti og mig angående vor stilling til motorafgifternes størrelse, skal jeg ganske klart og tydeligt sige, at partiet venstre stadig er af den opfattelse, at motorafgifterne ikke må overskride det nødvendige til vejenes udbygning og vedligeholdelse. Men i en ekstraordinær tid, da vi stilles overfor mange ekstraordinære problemer, må man sommetider træffe afgørelser, hvor man ikke altid strengt kan holde sig til en partidoktrin, og jeg mener derfor, jeg har lov til at sige til det ærede medlem, at vi altid vil se også dette forhold som et led i regeringens almindelige økonomiske politik.

Iøvrigt vil jeg gerne takke den højtærede finansminister for tilsagnet om en bedre benzinkvalitet, det vil blive hilst med den allerstørste tilfredshed, hvis regeringen vil arbejde hen mod det; jeg forstår, den højtærede handelsminister overvejer sagen, og det ønsker jeg lykke og held til fremover. Jeg hørte, at det ærede medlem hr. Tholstrup udtalte, at en bedre kvalitet let kunne opnås, og det er selvfølgelig meget fornøjeligt, men det gør unægtelig lidt mere indtryk på mig, når det kommer fra en mere autoritativ side.

(Kort bemærkning).

Forslagsstilleren (Tholstrup): Jeg takker af hjertet det ærede medlem hr. From, fordi han her i dag har gentaget, at han ikke vil have flere benzinskatter end dem, der er nødvendige til vejformål. Jeg håber, det kan stå fast, men jeg er bange for, når det ærede medlem kom med denne tilføjelse om de svære tider, hvor man må slå af på sine principper, at det ærede medlem stadig vil opfatte det som værende svære tider. Hvis det er svære tider for Danmark i dag efter en rekordhøst, vist oven i købet den fjerde rekordhøst på rad, så gad jeg

vide, hvornår forholdene bliver sådan, at det ærede medlem hr. From siger: nu er det gode tider!

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Derpå fulgte:

Æneste behandling af forslag til beslutning af folketinget (angående importen af personmotorkøretøjer) [af Tholstrup].

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 2961).

Sagen sættes til forhandling.

Forslagsstilleren (Tholstrup): Det er, som tidligere nævnt, en misforståelse at tro, at en forøgelse og dermed en fornyelse af automobilparken vil medføre et større valutaforbrug, end landet kan bære. Jeg går ud fra, at vi nu kan støtte os til den højtærede finansministers udtalelse, som tydeligt gik ud på, at det, man bruger mere til det ene formål, må man bruge mindre til det andet formål. Vor vognpark trænger til en fornyelseskur, således at vi hurtigst muligt kommer af med de over 13 år gamle biler fra før krigen. Vognene er tildels udslidt og økonomien så stærkt forringet, at de i reparationer koster lige så meget på to år, som valutaafgiften til en ny vogn andrager. De bruger 20—30 pct. for meget benzin og olie i spandevist. Der kan spares betydelige beløb i fremmed og tildels hård valuta til import af kostbare reservedele, benzin og olie — den olie, der løber lige gennem motoren uden at gøre nytte.

Næst efter det udpinte Spanien er Danmark det land i Europa, der har den ældste automobilpark. Vort broderland Sverige indfører seks gange så mange motorkøretøjer foruden den betydelige hjemmeproduktion, Sverige har. Den arbejdskraft, som spildes ved fremstilling af reservedele og udførelse af reparationer, er netop den højt kvalificerede, som der er så hårdt brug for alle vegne og ikke mindst i eksportindustrien. Fri bilimport vil øge vore chancer for afsætningen af vore eksportvarer, især landbrugets. Det er ikke lang tid, siden det danske landbrug måtte se en tysk smør-